

2

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

Τὸ σοβαρὸν τῶν ψυχολόγων σίγουρα
φρονάζει μὲ παρλάτα διασπαστικὴν,
πῶς πάντα ἡ γυναῖκα εἶνε γρίφος.
κι' οὔτε κανεὶς δὲν ξέρει τί ζητεῖ.

Ἐγὼ μὲ δύο λόγια μου ξερὰ
τὸ αἰνίγμα θὰ λύσω τὸ μεγάλο...
θαρρῶ πῶς ἡ γυναῖκα λαχταρᾷ
ἐμπορικά, χορὸ... καὶ αἰτι ἄλλο.

(Γ. Σουρῆς)

Ο ΓΕΩΡΓΑΤΟΣ --- Ο ΓΕΩΡΓΑΤΟΣ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΟΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

ΤΗΝ ΕΥΩΔΗ

ΤΗΝ ΞΑΝΘΗΝ

ΤΗΝ ΑΦΡΩΔΗ

ΜΙΥΡΑΝ

Εύρίσκετε μόνον εις την Κασταλίαν των Αδελφών Φραγκίσκου. Μεζέδες-Περιποιήσεις Πολυτέλεια

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΩΤΕΡΟΝ

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ

ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΑΡΝΟΥΒΩ

Ανθοπωλείον

είνε τὸ τοῦ κ.

ΑΡΙΣΤΟΦΙΛΟΥ ΤΣΟΥΤΣΟΥ

Ὁδὸς Σταδίου, ἔναντι θεάτρου Τσόχα.

Ἄνθη σπάνια καὶ τιμαὶ λογικαὶ

Τὰ στε εώτερα

Τὰ Κομψότερα

Τὰ ωραιότερα

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

Μόνον ὁ Ζωῶπουλος κττ σκευάζει.

Ἔχει τιμὰς λογικὰς καὶ τὸ κττ καταστήματός του εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ἔναντι Θεάτρου Τσόχα.

Ο ΣΤΡΑΤΗΣ

Ο ΣΤΡΑΤΗΣ

αὐτὸς εἶνε ὁ καλλίτερος ὑποδηματοποιὸς εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου Παπούτσια ἐγγλέζικα.

Παπούτσια τῆς μόδας

Τιμαὶ συμφέρουσαι

ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

ΤΟΥ ΖΑΡΓΑΝΗΚΑΙ ΡΑΚΙΝΤΖΗ

εἶνε τὰ μᾶλλον φημιζόμενα καὶ ὀνητην Ἑλλάδα. Λαιμοδεταί ἐξοχοί, τιμαὶ λογικαὶ. Κομψότης στὴν ὁδὸν Σταδίου.

Μόνον τὸ

ΕΙΔΙΚΟΝ

Πρέπει νὰ εἶνε τὸ Πιλοπώλειον τῆς Νεολαίας. Κατάστημα μέγα. Κατάστημα Ἄρνουβώ.

Τιμαὶ λογικαὶ καὶ πρὸ παντὸς τὸ κέρδος ἐν τῇ καταναλώσει.

Ὁδὸς Σταδίου ἔναντι θεάτρου Τσόχα

Ποῦς πρέπει νὰ εἶνε ὁ ἀνθοπώλης μας;

Ὁ Φλεριανὸς, ὁ Νίκος Φλεριανὸς. Ὁ λαμπρὸς νέος, ὁ ἐπιστήμων εἰς τὸ εἶδος του. Τὸ κατάστημά του εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ παραπλεύρως Πάλλης καὶ Κοτζιά.

Ο ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ

ὁ Σκοπελίτης ὁ ἔνδοξος, ὁ Σκοπελίτης ὁ Περιφνημος αὐτὸς ἔχει τὰ καλλίτερα καπνὰ τῆς ὕψης.

Τὸ κατάστημα του εἰς τὴν ὁδὸν Γ' Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν ὁδὸν δηλαδὴ τῶν πολιτικῶν λόγων, καὶ τῶν Καπνῶν.

Μόνον ὁ

ΓΟΥΔΙΕΛΑΜΟΣ

εἶνε ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανικῆς Μπύρας Μονάχου Ορλίστρα ὁμοίᾳ μετὰ τοῦ Ζαχαρίου παιανίζει κατ' ἐσπέραν ἐκλεκτὰ τεμάχια Ντεπόζιτο ζύθου πολυχρόνιον καὶ ἡ ὁκὰ 1,20 παραπλεύρως τοῦ Σπλέντιτ. Ἰδιαίτερον συστατικόν: ἐκεῖ συχναίει καὶ τὸ «Φλερτ»

ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΕΡΟΝ

Τὸ πλέον ἐγγλέζικον Ἑλωπώλειον εἶνε τὸ «Κρυστάλ», τὸ περίφνημον Κρυστάλ εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου παραπλεύρως φαρμακείου Κρίνου.

Τιμαὶ εὐθηνόταται

Ο ΜΟΥΓΕΡ

Ο ΜΟΥΓΕΡ

εἰς τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Αὐτὸς εἶνε ὁ μόνος ὑποδηματοποιὸς τῆς φοιτητικῆς Νεολαίας.

Τιμαὶ εὐθηνόταται καὶ ἐργασία εὐσυνείδητος.

Τὰ λουστρίνια τὸ ζεῦγος δρ. 22

ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΤΟΥ ΚΑΝΤΟΡΟΥ

Τὸ παγκοσμίου φήμης ἀνθοπώλειον ὅπως μετερυθμίσθη τῶρα εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου εἶνε θαῦμα ἰδέσθαι. Ὁ Καντόρος εἶνε ὁ ἀρχαιότερος καὶ ὁ μόνος ἐπιστήμων ἀνθοκόμος τῶν Ἀθηνῶν.

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΩΤΕΡΟΝ

ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

εἶνε τοῦ κ. Μπερνίτσα. Ὅλος ὁ κόσμος τῶν καλλιτεχνῶν, τῶν δημοσιογράφων, τῶν ἀνηρώπων τοῦ κόσμου, ἐκεῖ συρρέει καθ' ἐκάστην.

ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΑ

ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΑ

ΠΟΥΡΑ ΚΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

Ἔχει μόνον ὁ κ. Φορτούνας ἐπὶ τῆς πλατείας Ὁμοιοῦ.

Πούρα Ἀβάνας-Σιγαρέττα ἐξοχα εὖσομα καὶ πρὸ παντὸς διεγερτικά.

ΤΟ ΛΑΜΠΡΟΤΕΡΟΝ

ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΡΟΝ

ΤΟ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΟΝ

ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΟΝ

τῆς Πόλεως μας εἶνε τὸ τῶν κ.κ. Ζαχαρίου καὶ Σας εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ἔναντι Θεάτρου Τσόχα. Χειρομέρια καὶ Σαμπάνια. Πώλησις Λιανικῆ καὶ Χονδρική.

ΦΛΕΡΤ ΕΠΙ ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ

Δρόμος ἀνευ ἐμποδίων ἀπὸ Κολωρακίου εἰς Κολωνόν...

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΔΕΝ εὐρίσκομεν λόγους νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν διὰ τὴν ἐνθερμον ὑποστήριξιν του. Ἡ πανηγυρικὴ ὑποδοχὴ τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς τὸ «Φλερτ» ἀποδεικνύει πόσον ἀγαπᾷ τὴν ἀλήθειαν καὶ πόσον ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν πρόοδον τοῦ τόπου. Ἡμεῖς διὰ νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὸ κοινὸν θὰ προσπαθίσωμεν νὰ ἀξήσωμεν ἀκόμη τὴν κυκλοφορίαν τοῦ φύλλου μας. Τὸ ὄραϊον φύλλον πρέπει νὰ ἔχη πάντοτε τὴν πρῶτην κυκλοφορίαν.

Αὐστυχῶς ἐν Ἀθήναις τὴν πρῶτην κυκλοφορίαν ἔχουν αἱ ἄμαξαι, δι' αὐτὸ καὶ συμβαίνουν τόσα δυστυχίματα. Ἐὰν ὅμως τὸ «Φλερτ» κατορθώσῃ νὰ ἔχη τὴν πρῶτην

κυκλοφορίαν, δὲν θὰ πλακώνουν πλέον οἱ ἄμαξήλαται τὸν κόσμον.

Καὶ αὐτὰ ὅσον ἀφορᾷ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ φύλλου μας, ὅσον δὲ ἀφορᾷ διὰ τὰ ἄλλα γεγονότα τῆς ἐβδομάδος δὲν ἔχομεν τίποτε νὰ παρατηρήσωμεν. Ἡ ἐβδομάς αὐτὴ διὰ τὸ «Φλερτ» παρῆλθεν ἀνευ σημαντικοῦ τινος γεγονότος, διότι οὔτε αἱ κυριαὶ μας συνεσκέφθησαν διὰ τὴν ἀρχαίαν ἐσθῆτα, οὔτε αἱ δεσποινίδες Δούγγκαν ἔδωσαν κἀνένα χορόν. Αἱ τελευταῖαι φαίνεται ἐπείσθησαν ὅτι πρέπει νὰ ἀπέχουν τοῦ χοροῦ ἐνόσω εὐρίσκονται ἐν Ἑλλάδι. Ἀδιόρθωτος καλαμπούριστος θὰ ἔλεγεν ὅτι ἡ ἐκ τῶν χορῶν ἀποχὴ συντελεῖ εἰς τὴν ἀύξιν τῶν ἀποχωρητηρίων.

Τὸ μόνον ἄξιον προσοχῆς γεγονός εἶνε ἡ ἀναστήλωσις τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Κολοκοτρώνη. Τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐγέννησε πολλὰς

ΣΤΟΥ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΑ

συζητήσεις και σχόλια. Οί μὲν θέλουν νὰ στηθῆ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, οἱ δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁμωνύμου ἐδοῦ.

Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ ζητηθῆ καὶ ἡ γνώμη τῶν κυριῶν. Αἱ κυρίαί εἶνε εὐδικώτεραι. Ἀπόδειξις ὁ ἐξῆς διάλογος τὸν ὁποῖον ἠκούσαμεν μεταξύ δύο κυριῶν:

—Τὸν ἔστισες;
—Ὅχι, σὺ;

Ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀγάλατα ἐν Ἀθήναις ἔχουν τὰ βράσανά τους. Ἀλλὰ τὸ μεγαλειότερον μάρτυριον τὸ τραβοῦν τὰ δύο ἀγάλατα τῆς Ἀκαδημίας, τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀθηνῶν. Ἐπὶ ἔτη τώρα ὁ Ἀπόλλων θέλει νὰ προσεγγίσῃ εἰς τὴν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ παρεμβαίνει ἡ Ἀκαδημία καὶ ματαιώνει τὴν προσέγγισιν.

Καὶ τοιοῦτοτρόπως ὁ Ἀπόλλων ἀναγκάζεται νὰ παρηγορῆται μὲ τὴν λύραν του καὶ νὰ τὴν χτυπᾷ...

Ἄλλ' ἀποροῦμεν πῶς δὲν ἠγέρθη ζήτημα καὶ διὰ τὸ ἀγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ πῶς δὲν ἀπεφασίσθη ἐν συλλαλητηρίῳ ἢ τοποθέτησις αὐτοῦ εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμοῦ. Ὁ θεὸς τοῦ φωτὸς ἔπρεπε νὰ στηθῆ ἐκεῖ ἔνθα ὑπάρχουν τὰ φῶτα τῆς μόδας.

Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ γυμνὸς καὶ προκλιτικώτατος Ἀπόλλων, ἐστήθη ἐπίτηδες εἰς τὴν Ἀκαδημίαν διὰ νὰ φωτίσῃ ἀπὸ ὑψηλὰ τὴν πόλιν. Ὡς γνωστὸν ὁ Ἀπόλλων εἶνε ὁ θεὸς τοῦ φωτὸς. Παρίσταται δὲ γυμνός, διότι εἰς τὴν ἐποχὴν μας τὸ φῶς ἔχει ἀντικατασταθῆ διὰ τοῦ Ἀεριοφωτοῦ...

Τὰ γυμνὰ ἀγάλατα εἶνε πολλὴ τῆς μόδας σήμερον καὶ εἰς τὸ Παρίσι. Ὁ κόσμος ἐβαρύνθη πλέον τὸ κεκαλυμμένον, οἱ δὲ σύζυγοι ἐκουράσθησαν νὰ κάμνουν καυγάδες διὰ τὸ πάλωμα.

Ἐν τούτοις ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ γυναῖκες θὰ ἀπορρίψουν τὰ ἐνδύματα καὶ θὰ ἐξέλθουν γυμναὶ εἰς τὰς ἐδοῦς. Τότε θὰ ἴδωμεν τὴν ἀνθρωπότητα ἀνυψουμένην εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ θέσιν, τότε θὰ τὴν ἴδωμεν σπικουμένην...

Μέχρις ὅμως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου αἱ μὲν γυναῖκες θὰ ὑποκρίνονται, εἰ δὲ ἄνδρες θὰ ἀνεβάζουν καὶ θὰ κατεβάζουν τὴν αὐλαίαν...

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὰς κυρίας εἶνε κατ'ὀλίγον τῆς καταργήσεως τοῦ κορσέ. Τὴν πρότασιν ὑπέβαλε μία γαλλικὴ κυρία ἐν Γαλλίᾳ, ὁ δὲ σύλλογος τῶν κυριῶν ἀνεκοίνωσε ταύτην καὶ εἰς τὰς Ἀθῆνας. Ἡ πρότασις ὅμως ἐν Ἀθήναις ἐπροκάλεσεν ἀληθινὴν θύελλαν. Αἱ περισσότεραι κυρίαὶ προτάξασαι τὰ στήθη τῶν ἀπεφάνθη-

σαν κατὰ τῆς προτάσεως. Τοιοῦτοτρόπως ὁ κορσὸς διέφυγε τὸν κίνδυνον. Ἡ κακὴ ὁμοῦ γλῶσσοις λέγουσι ὅτι εἰς τὰ παρασκήνια ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη νὰ καταδικασθῆ.

Ἡ καταδίκη τοῦ κορσέ ζητεῖται διὰ δύο λόγους, πρῶτον διότι πιέζει τὸ στήθος καὶ τὸ ἀναγκάζει νὰ ἀναστενάξῃ καὶ νὰ φαίνεται εὐαίσθητον, ἐνῶ δὲν εἶνε, καὶ δεύτερον, διότι διατρίβει... εἰς ἀπηγορευμένον μέρος.

ὑποθέτομεν ὅμως ὅτι αὐτὴ εἶνε δικαιολογία διὰ νὰ ἐλαφρύνῃ τὴν θέσιν του. Κυρίως ὁ κορσὸς κατηγορεῖται ἐπὶ ἀντιστάσει...

ὑπάρχουν καὶ κορσέδες ἀνήκοντες εἰς τὴν λυομένην πυροβολαρχίαν... Ἀλλ' αὐτοὶ, ὡσάκις κατηγορήθησαν, ἠθωώθησαν πανηγυρικῶς διότι κατηγορήθησαν ἐπὶ ἀπελευθερώσει φυλακισμένου...

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ: Ξελίγωμα διὰ τῶν λορνιῶν. Ἀντι-γόνυ μπράτσο. (Ἐπιθυμία εἰς πράξεις δέκα).

ΖΑΠΠΕΙΟΝ (Κατὰ Κρητικὴν): Ἐρήμην... (σπαρτακτικὴ τραγωδία).

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ. Ζαχάρωμα κατὰ φαντασίαν.

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ (6 μ. μ.). Τὰ πύρινα βλέμματα (χοιμωδία καυστικοκωμῆ εἰς πράξεις δύο καὶ φούνονος ὀκτώ).

ΑΙΘΟΥΣΑΙ Μάουζ ἢ τὰ κοκκαλάκια τῶν θυμάτων. (δρᾶμα μετὰ προλόγον εἰς γάμον). Ἄτου. (μοιόλογος).

Ὁ Κόκκορας

ΣΤΗΝ ΞΑΝΘΗ

Ἐλα πάλι 'ς τὸ τραπέζι
Ποῦ στρωμένο περιμένει
Ὅποιος μὲ τὸ γέλιο παίξει
Πάντα ζῆ καὶ δὲν πεθαίνει.

Βάλε δίπλα τὸ ποτήρι
Μὲ κρασί ἀπὸ κεράσι
Ἡ ζωὴ 'σὰν πατηγὺρι
Ἀπὸ 'μπρός μας νὰ περάσῃ.

Ποτηράκι ἀρ-ρουθῶ
Μᾶς προσμένει ἐδῶ γιομάτο,
Νὰ τὸ πρῶτο τὸ τραβῶ
Ὡς τὸν πάτο!... ὡς τὸν πάτο!...
ΕΡΩΤΑΚΙΑΣ

ΤΟ ΔΙΩΓΜΑΤΑΚΙ ΜΑΣ

ΤΟ ΜΑΟΥΣ

Ὁ Νίκος καὶ ὁ Θανασάκης ἐκάθισαν οὕτως ὥστε νὰ ἔχουν εἰς τὸ μέσον τὴν ὠραίαν κόρην τῆς οἰκοδομοποιῆς, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὰς ἀνευρίας τῆς καὶ ἀπέναντι τοὺς παχεῖς πόδας τῆς κυρίας Ε.

Τὸ μάουζ ἤρχισε μὲ πολλὴν φαιδρότητα. Τὰ χαριὰ ἐμοιράζοντο μὲ γέλοια, μὲ φωνές, μὲ χάχανα. Ὁ Νίκος καὶ ὁ Θανασάκης ἐκέρδιζαν.

Ἀπὸψε εἶσθε τυχεροὺς κύριε Νίκο, καὶ σεῖς κύριε Θανασάκη, εἶπεν ἡ οἰκοδόμοισα.

Ναί, ἀπήνησαν καὶ οἱ δύο καὶ ἐγένοντο διὰ μιᾶς οκεπτικοί.

Σκεπτικοί! Διατί, ἀφοῦ ἐκέρδιζαν; Καὶ ὁμοῦ ἤρχισαν νὰ ἀνησυχοῦν καὶ οἱ δύο, καὶ νὰ κινιάζουν πότε τὴν παχύσαρκον κυρίαν Ε, πότε τὴν κόρην τῆς οἰκοδομοποιῆς. Ἐξαφνα ὁ Νίκος ἔσκυψε καὶ εἶπε εἰς τὸ αὐτὶ τοῦ Θανασάκη:

Ἐννοῦσες;
Ναὶ δύο πόδια μέσα σ' τὰ δικά μου.
Κι' ἐγώ.
Διάβολε. Αὐς νὰ εἶνε τῆς ἰδίας;
Ἀπειεύεσαι; πόσα πόδια θὰ ἔχη!...
Τὰ δικά μου θὰ εἶνε τῆς ἀντικυρνής.
Καὶ τὰ ἰδικά μου τῆς μεσανῆς.

Μετὰ τὴν οἰκωμῆσαν αὐτὴν ἐξομολόγησεν ἤρχισεν τὸ παιγνίδι, ἀλλ' ὁ Νίκος εἶχε γείνει κατακόκκινος. Τὰ πόδια τὰ ὁποῖα ἠσθάνετο μέσα εἰς τὰ ἰδικά του ἤρχισαν νὰ τὰ σφίγγουν. Ἡ σκηνὴ ἢ παιζομένη ἐπὶ τὴν τράπεζαν οὕτω ἐγένετο τραγικὴ.

Τι κάμνετε; κύριε Νίκο, σὰν χαμένα τὰ ἔχετε, Ἐμπρός θὰ παίξετε ἢ ὄχι;

Ἄ, ναί, εἶπεν ἀφηρημένος ὁ Νίκος καὶ ἔπαιξε χωρὶς νὰ ἠξεύρῃ τί παίξει.

Τὰ χαριὰ ἐμοιράσθησαν ἐκ νέου, ἀλλὰ τώρα ὁ Νίκος ἦτο ἐντελῶς ἀφροσωμένος εἰς τὸ ὠραῖον ζεῦγος τῶν ποδῶν, τὸ ὁποῖον ἔσφιγγε μέσα εἰς τὰ ἰδικά του. Εἶχε μάλιστα κατεβάσῃ καὶ τὸ ἓνα του χέρι καὶ τὸ εἶχε θέσει ἐπὶ τὴν τράπεζαν.

Τι ἔκαμνε ὁμοῦ ἐκεῖ οὐδεὶς ἀντελαμβάνετο τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι ἔπασχε, διότι οἱ ὀφθαλμοὶ του ἀπήστραπτον, αἱ δὲ λέξεις ἐξήρχοντο μασσημένα ἀπὸ τὸ στόμα του. Τέλος ἦλθε ἡ σειρὰ του νὰ παίξῃ, ἀλλὰ οὔτε ἐκινήθη.

Ἐ, τί κάμνετε κύριε Νίκο, τοῦ φωνάζει ἡ οἰκοδόμοισα κινιᾶτε ἢ βοηθάτε;

Καὶ ὁ Νίκος λιπόθυμος σχεδόν:
Κτυπῶ... κτυπῶ...
Δὲν ἐφεύδετο!...

Ἀριστερὸς ψάγτης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΟΡΕΣΤΕΙΑ

(Τραγωδία εἰς πράξιν)

Ὁ κ. Κουνούπης.

Ἡ κ. Φιφὴ Κουνούπην (σύζυγός του).
Εἶνε νύξ. Ὁ κ. Κουνούπης ἀνέρχεται ἰσπιν-σμένως τὴν κλιμακα τῆς οἰκίας του, κρατῶν δύο εἰσιτήρια τοῦ Βασιλικοῦ θεάτρου.

Ὁ κ. Κουνούπης (κτυπῶν εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου τῆς συζύγου του). Ἄνοιξε Φιφὴ, ἔφερα εἰσιτήρια νὰ πάμε εἰς τὸ θέατρον. (Ἀκολουθεῖ θέρουος εἰς τὸ δωματίον τῆς κυρίας Κουνούπην). Ἄνοιξε λοιπόν.

Ἡ κυρία Κουνούπην (ἐπὶ τὸ δωματίον τῆς μὲ φωνὴν διακεκομμένην). Ποῖ... ὅς εἶ... γε... (σιγῶτερα). Κρύψου, κρύψου γρήγορα μέσα εἰς τὴν γτουλάπα.

Ὁ κ. Κουνούπης (δυνατώτερα). Μὰ ἐκουφάθηκες δὲν μοῦ λές; Ἐλα ἀνοιξε λοιπόν...

Ἡ κυρία Κουνούπην (μελοδραματικῶς). Ἄ, σὺ εἶσαι ποὺ μὲ μου; Μίαν στιγμὴν (σιγῶ). Τράβα τὸ ζακέ σου γιατί φαίνεται.

Ὁ κ. Κουνούπης (ἐν ἀγανακτήσει). Θὰ μὲ κάμης ἔξω φρενῶν, ἐκόπηκε τὸ χέρι μου νὰ κρατῶ μίαν ὄραν τὸ χέρι.

Ἡ κ. Κουνούπην (περιπαθῶς). Ἄ, κρατεῖς καὶ τὸ χέρι; Τι καλὸς ποῦ εἶσαι. Κράτησέ το λίγο ἀκόμη.

Ὁ κ. Κουνούπης (ἐν ὀργῇ). Θὰ σπάσω τὴν πόρτα.

Ἡ κ. Κουνούπην (μειλιχίως). Μὰ γιατί ἐξάπτεσαι, κακέ!... Τι παίξουν εἰς τὸ θέατρον;

Ὁ κ. Κουνούπης (βεβιασμένως). Τὴν Ὀρέστιαν, τραγωδίαν τοῦ Αἰσχύλου... Θὰ ἀροίξῃ;

Ἡ κ. Κουνούπην (μετ' ἀποτροφῆς). Οὐφ, πάλιν τραγωδίας... πῶς τὰς θαρύνομαι (ἀκούεται θόρυβος τρομερὸς θραυσμένης σανίδος καὶ κραυγαὶ πηγμένας.)

Ὁ κ. Κουνούπης (ἀπ' ἔξω πάντοτε). Τι εἶνε; τί τρέχει; τί συμβαίνει εἰς τὸ δωματίόν σου;...

Ἡ κ. Κουνούπην (εἰς ἄκρον τεταραμμένη). Δὲν εἶνε τίποτε, ἔσπασε ἡ γτουλάπα... Λοιπόν ἡ τραγωδία τοῦ Αἰσχύλου... (σιγῶ) Τώρα νὰ πηδήσῃ ἀπὸ τὸ παράθυρον, διότι θὰ ἔχωμεν φόνους.

Ὁ κ. Κουνούπης (ὁ ὁποῖος ἀκούει τὰς τελευταίας λέξεις). Με ποῖου; θὰ ἔχωμεν φόνους, παρακαλῶ; ἀνοιξε γρήγορα...

Ἡ κ. Κουνούπην. Με τὴν τραγωδίαν καλέ (σιγῶ) ἔλα, πήδησε...

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 8
»	ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 3
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΤΗΣΙΑ	Φρ. 6
»	ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 3

ΦΛΕΡΤ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

6 ΟΔΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 6

ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΝΤΟΛΗ

(Απόσπασμα εξ ανέκδοτου πεζού, περιηγήσεως εις τόν Παράδεισον ενός ευνάχτου του Φλέρε υπό την ιδιότητα του Ιωάννου του Καλυβίτου).

— Καί εκείνη ή δικάη, που ίσταται εκεί στεφανωμένη εις τήν σκιάν του Βοαθάβ, εις τόση προκλητικήν στάσιν, με τούς βραχίονας υψωμένους, ποία είνε, πάτερ Ιωάννη; 'Εάν μου έ-

ΑΠΗΧΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΜΟΡΟΜΑΧΙΩΝ

(Οι νέοι 'Αθληται)

ΑΠΟ ΜΕΡΙΚΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

—Με κατεκτήσατε δεσποινίς... 'Αφ' ής στιγμής σās είδα μου ήνάψατε πυρκοϊάν...
—Παρακαλώ κύριε!... Πώς έχετε τó θάρρος και μου όμιλείτε κατ'αυτόν τόν τρόπον; Βλέπετε πολύ καλά ότι δεν σās γνωρίζω καθόλου...
—Και διά τίνος ήρά γε ήδυνάμην να συστηθώ εις ύμās, δεσποινίς;
—'Α, μόνον διά του κ.Γεωργίου Σταύρου.
—!...

ΧΩΡΙΣ ΦΩΣ ΣΤΗΝ ΚΟΥΖΙΝΑ

—Σās παρακαλώ, αφέντη... Τι κάμνετε; Δεν ντρέπεσθε;...
—Μπα! με συγχωρείς παιδί μου... 'Ενόμιζα πώς είνε ό τριφτης...

'Ο κ. Κουνούλης (έν νοών πλέον τὰ πάντα).
'Ανοιξε λοιπόν σοθ λέω ή...

'Η κ. Κουνούλη (με φωνήν μέλι). Τόσον σε κουράζει τό κερι; Τι άτυπομορφοί!..

'Ο κ. Κουνούλης (κρατών διά τής μιάς χειρός τό κερι και διά τής άλλης κτυπών τό μέτωπόν του...)
'Ω τραγο-θία του Δισχύλου, τι γυρεύεις εις τό μέτωπόν μου;...

ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ

Ντομάτα, εις τόν ύπνον σου, άν δής ντομάτα ντόπια

'Η ντοματοσαλάτα σημαίνει ότι θα ριχτής με όρεξι σε όποια Σου πέσει μαυρομάτα.

'Αγκούρι, άν όνειρευθής, [αγκούρι από κείνα όπου πετὰ ή φήμη τους έως τής γής τὰ πέρατα σημαίνει ότι γρήγορα, θα έβγής 'ς τήν 'Αθήνα Με έωσφόρου κέρατα.

Δουγγκαν, εάν 'ς τόν ύπνον σου, φανούν αι δεσποινίδες

και ή άρχσία τους έσθής,
Φρόντισε άμέσως και ευθύς
να μην ιδής 'ς τὰ ζύπνια σου ή,τι 'ς τόν ύπνον είδες.

Κατάκολον, εάν ιδής λιμένα Κατακόλου...

Σημαίνει ότι έναρξιν θα ιδής τρυκυμίας
'Αλλά γι' αυτό τό όνειρον μη φοβηθής διόλου
Γιατί άφεύκτως θα σωθής έγγύς τής Μουρυχίας!..

Μα επί τέλους πότε θα μάθω τελείως σαθί;... 'Εβαρύνθην πλέον να με τρυπούν...

πετρέπετο να ἀμφιβάλλω περὶ τῆς ἀγιότητος τῶν κατοίκων τοῦ χλοεροῦ τούτου τόπου, θὰ ἔλεγα κρυφὰ εἰς τὸ αὐτί σου, ὅτι μοῦ φαίνεται πολὺ ὑποπτος καὶ αὐτὴ καὶ τὸ σκυλάκι της.

— Ἄχ, εὐλογημένο παιδί, ἀπήντησεν ὁ Ἅγιος. Τὸ μάτι σου, μοῦ φαίνεται πολὺ συνειδητό- μένον εἰς τὴν ἀναγνώρισιν ὑποκειμένων καθὼς ἢ εὐγενεία της. Αὐτὴ ἔπρεπε νὰ ἦνε εἰς τὴν γέεναν τῆς κολάσεως καὶ ὄχι ἐδῶ.

— Θεέ μου! καὶ τί ἔκαμε λοιπόν; ἀνέκραξα ἐκπληκτικῶς εἶνε ἀμαρτωλός;

— Δὲν ἐτήρησε τὴν τετάρτην ἐντολήν, εὐλο- γημένε.

— Ὑπενθύμισέ μου αὐτὴν, πάτερ, διότι ἐγὼ ἔχω ἀπομονώσει καὶ τὰς ἐννέα.

— Ὅστε δὲν τηρεῖς κάμμιν ἀπ' αὐτάς;

— Ἄργά καὶ ποῦ, καὶ πρὸ πάντων ὅταν δὲν ἔμπορὸς νὰ τὰς χαλάσω.

— Πρόσεξε, καὶ μένο παιδί, νὰ μὴ πάθης καμ- μιά δουλειά· ναὶ μὲν ἢ εἰλικρινεία σου ἐξαγνίζει κατὰ τὸ ἦμισυ τὰ σφάλματά σου, τὸ ὑπόλοιπον ὅμως εἶνε ἀρκετὸν νὰ σὲ στείλῃ εἰς τὸν διάβο- λον. Ἄλλὰ τί ἐλέγαμεν;

— Διὰ τὴν κυρίαν ἐκεῖ ποῦ ἴδεν ἐτήρησε τὴν τετάρτην ἐντολήν.

— Ἄ ναί· ἢ τετάρτη εἶνε: «οὐκ ἐπιθυμήσῃς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου».

— Μπᾶ! ἦτον ἢ μόνη ὅπου εἶχα ἀπομονώσει ἐντελώς.

— Καὶ ποιὸς τὴν ἐνεθυμήθη ἀπὸ σᾶς ἐκεῖ κάτω; οἱ πλείστοι μάλιστα ἀπὸ σᾶς, ἀντὶ νὰ δια- τηρήσουν τὴν ἐντολήν «οὐκ ἐπιθυμήσῃς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου» διατηροῦσι κατὰ πα- ραδρομήν τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον τῶν καὶ πολλάκις, χάριν τῆς γυναικός, διατηροῦσι καὶ τὸν ἄντρα της...

— Μάλιστα, πάτερ, τὸν διέκοψα. Ἄλλὰ τέλος τί ἔκαμεν ἢ κυρία;

— Ἡ κυρία, ἀπήντησεν ὁ ὀδηγός μου, ἦτον ὑπανδρος, ἐν τούτοις εἶχε παραδοθῆ ὄχι μόνον εἰς τὸν γείτονά της, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν γειτονιά της ὀλόκληρον, ἢ εὐλογημένῃ.

— Κύριε ὁδῶν με τὸν ἀμαρτωλόν! καὶ ἐμ- βῆκα μὴ τέτοια γυναῖκα εἰς τὸν παράδεισον.

— Αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε· ἐτοίμασον ν' ἀκού- σῃς καὶ τὸ φρικωδέστερον: ὅτι ὀλίγον ἔλειψε νὰ φέρῃ ἐδῶ καὶ τὸν τελευταῖον ἐραστὴν της.

— Βρὲ τὴν καπάτσα! ἀνέκραξα. Καὶ πῶς τὰ ἐκατάφερε, πάτερ μου;

— Ἰδοὺ, παιδί μου. Ὅταν τὴν ἔφερον ὁ Μι- χαὴλ εἰς τὴν πύλιν τοῦ Παραδείσου καὶ τὴν παρέδωκεν εἰς τὸν Ἅγιον Πέτρον, ἐκεῖνος τῆς ἀπήγγειλε κατὰ τὰ συνειδημένα τὸ κατηγορη- τήριόν της μὲ ὀλίγας λέξεις καὶ σαφεῖς: «Σὺ, τῆς εἶπε, κατηραμένη, δὲν ἐτήρησες τὴν ἐντο- λὴν «οὐκ ἐπιθυμήσῃς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου»: ὑπαγε λοιπὸν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον «νὰ μὴ σὲ βλέπουν τὰ μάτια μου, μ' ὄλον ὅτι εἶσαι κάπως νοστιμούλα.» Εἶχε δὲ ἐτοιμασθῆ ὁ διάβο- λος νὰ τὴν πάρῃ καὶ νὰ τὴν σηκώσῃ, ὅτε ἐκεί- νη ξεφεύγει ἀπὸ τὰ νύχια του καὶ ἔρχεται πάλιν ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Πέτρου: «— Πάτερ, τοῦ λέ- γει, δὲν εἶσαι δίκαιος δικαστής; μοῦ ἀπήγγει-

» λες, νομίζω, κατ' ἠγορητήριον καὶ ἐξέδωκες κα- » ταδικαστικὴν ἀπόφασιν χωρὶς νὰ με ἀφήσῃς ν' » ἀπολογηθῶ καθόλου.» — «Ὁὐ νὰ χαθῆς, σουρου- » κλεμέ, εἶπεν ὁ Ἅγιος, ποῦ ἔχεις καὶ μοῦτρα » ν' ἀπολογηθῆς. Λέγε γρήγορα τί ἔχεις, γιατί » βιάζεται ὁ διάβολος νὰ σὲ παραλάβῃ.» — «Πά- » τερ ἅγιε τοῦ λέγει ἐκείνη, μὲ κατηγορεῖς ἐπὶ » μοιχείᾳ, διότι δὲν ἐτήρησα τὴν ἐντολήν «οὐκ » ἐπιθυμήσῃς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου», » ἀλλ' ἐγὼ ἢ κακομοῖρα τὴν γυναῖκα τοῦ γείτονά » μου δὲ τὴν ἐπεθύμησα ποτέ· ὁ ἄντρας μου τὰ » ἔκαμεν αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ σοῦ τὸν καταγ- » γέλλω μάλιστα· ἐγὼ ὅμως τὴν γυναῖκα τοῦ πλη- » σίον μου δὲν εἶχα μάτια νὰ τὴν ἴδω, διότι πάν- » τοτε ἔκαμνε καυγᾶ μὲ τὸν ἄνδρα της ὅταν ἐ- » κείνος ἐργολαβοῦσε μαζί μου· μὲ λίγα λόγια, » πάτερ ἅγιε, ἐγὼ δὲν ἐπεθύμησα τὴν γυναῖκα » τοῦ πλησίον μου, ἀλλὰ τὸν ἄνδρα τῆς πλησίον » μου καὶ τέτοια πράγματα δὲν ἔχει μέσα ἢ ἐν- » τολή· κύτταξε καλὰ τὸν ποινικὸν νόμον σου » καὶ μὴ μὲ ἀδικεῖς».

— Βρὲ, τὴν καπάτσα! ἀνέκραξα καὶ ἐκ δευ- τέρου.

Καὶ ὁ Ἅγιος Πέτρος τί εἶπε τότε:

— Ἐδουλογίσθη πρὸς στιγμὴν καὶ ἐκλονίσθη· ἐν τούτοις πάλιν δὲν εὗρισκε καὶ ὀρθὸν νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ περάσῃ εἰς τὸν Παράδεισον· εὗρηκε λοιπὸν ἐν ἐπιχείρημα ἀκόμη: «— Ναί, τῆς λέ- » γει, ἀλλ' αὐτὸ ἀποδεικνύει, ὅτι δὲν ἀγαποῦσες » τὸν ἄνδρα σου.» — «Καὶ ὅμως τὸν ἐφοβοῦμην, » ἀπήντησεν ἐκείνη, καὶ προσάντων ὅταν εἶχα » τὸν ἐραστὴ μου εἰς τὴν κάμαρά μας.»

— «Τοῦτο δὲν ἀρκεῖ· ἔπρεπε καὶ νὰ τὸν ἀγα- πᾶς».

«— Ναί, πάτερ, ἀλλὰ ὁ παπᾶς ὅταν μᾶς ἔστε- » φάνωσε μοῦ εἶπε μόνον ὅτι πρέπει νὰ τὸν φο- » βούμαι· ἐὰν δὲν εἶνε ἔτσι, τότε τὸ σφάλμα, εἶνε » τοῦ παπᾶ καὶ ὄχι ἰδικό μου, καὶ σοῦ τὸν κα- » ταγγέλλω μάλιστα· κράτησε σημεῖωσιν καὶ ἅμα » τὸν φέρουν ἐδῶ νὰ τοῦ τὸ εἰπῆς, σὲ παρακαλῶ.»

— «Ἄμην ἔννοια σου, μικρούλα μου, εἶπεν ὁ » ἅγιος, παπᾶς ἄφοῦ εἶνε περιττὸν νὰ κρατήσω » σημεῖωσιν»· στραφεῖς δὲ πρὸς τὸν διάβολον ἠρώ- » τησε «Τί λές καὶ σὺ, διάβολε; θαρρῶ πῶς » αὐτὴ ἢ ἀναθεματισμένη ὄν καλὰ ἀπελογηθῆ » τὴν παίρνεις; — «Ἡᾶ! πᾶ! πᾶ! ἀνέκραξεν ὁ » διάβολος ὑποχωρήσας· αὐτὴν νὰ κατεβάσω εἰς » τὴν κόλασιν; ἄμην μὴ τέτοια περιμένουν ἐκεῖ » ὄλαι αἱ ὄμοιαι της διὰ δικηγόρον, διὰ νὰ ἐκκα- » λέσουν ὅλας τὰς ἀποφάσεις σου καὶ νὰ κόνουν » τὸν Παράδεισον πορνοστάσιον... Ὅχι, ὄχι » ἐγὼ ἀρνοῦμαι ὀρισμένως νὰ τὴν πάρω.»

— «Καλὰ λές, διάβολέ μου, ἀπήντησεν ὁ Ἅ- » γιος Πέτρος· αὐτὴ, παιδί μου, εἶνε ἰκανὴ νὰ σὲ » πάρῃ ἀντὶ νὰ τὴν πάρῃς»· ἀνοίξας δὲ τὴν θύ- » ραν τοῦ Παραδείσου, ἐστράφη πρὸς τὴν εὐγε- » νειαν της καὶ τῆς εἶπε, θωπεύων ἐλαφρῶς τὴν » παρειάν της: «Ἄϊτε, γκρεμίσου μέσα, τσακί- » να! σὺ οὔτε γιὰ τὴν κόλασιν δὲν κάνεις!» Καὶ ἰδοὺ τὴν τώρα, εὐλογημένε, εἰς τὸν Παράδεισον.

Ο ΠΙ. ΔΕΛΤΑ

ΑΠΟΚΡΥΦΑ

— Λουσί, ποῦδρα βάζεις;
— Ναί, μαμά, γιατί;
— Δὲν κάμνεις καλὰ, Λουσί μου. Ἐγὼ
στὰ νειάτά μου δὲν ἔβαζα τίποτε...
— Ἄμ τότε πῶς μ' ἔκανες!...

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΔΙ' ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

— Γλυκύτατε (γλυκυτάτη;) μου Ἀγγελινὲ ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σου. Δὲν εὗρισκω λόγους νὰ σοῦ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου δι' ὅσα μοῦ γράφεις. Ἐὰν θέλῃς, Ἀγγελινέ μου, καὶ ἐὰν ἔχῃς ἐμπιστοσύνην εἰς ἐμέ, στείλε μοι τὴν ἀσφαλῆ διεύθυνσίν σου. Ἄλλὰ πρὸ παν- τὸς ἐχεμύθειαν.

— Ἐσχον τὸ εὐτύχημα νὰ λάβω τὴν ἐπιστολήν σου ἀγαπητότατε Γνωστὲ-Ἀγνωστὲ. Μὲ ἐρωτᾷς ἐὰν θέλω νὰ δημοσιεύσω ἐκεῖνα ποῦ μοῦ γράφεις. Ὑποθέτω ὅτι δὲν ἔχεις καθόλου δίκαιον εἰς τούτο. Θέλει καὶ ρώτημα καὶ ὄχι δι' ἐσέ;

Βλέπεις λοιπὸν δημοσιευμένα εἰς τὴν στήλην τοῦ **Πεταχτοῦ Φλέρτ** ἐκεῖνα τὰ ὅποια μοῦ γράφεις. Δύνα- σαι νὰ μοῦ στέλλῃς τοιαῦτα ὅσάκις θέλεις, ἀλλὰ ἀκόμη συγκεκριμένα. Θέλω νὰ ἔχουν καὶ ὀνόματα. Καὶ οὐ μόνον Σὺ, ἀλλὰ καὶ πᾶς ἄλλος ἀγαπητὸς ἀναγνώστης ἢ ἀ- ναγνώστριά μου ὅταν μοῦ στέλλῃ κατὶ τι διὰ τὸ **Πετα- χτὸ Φλέρτ** θὰ τὸ δημοσιεύω. Τὰ τοῦ Maupassant τὰ περιμένω. Γιὰ τὸ Θεὸ ὅμως νὰ μὴ εἶνε καλογηρικά.

— Τὸ Σάββατον ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σας μαζὶ ἐλ- λη. Ὅσα μοῦ ἐγράψατε τὰ βλέπετε δημοσιευμένα εἰς

τὸ **Πεταχτὸ Φλέρτ**. Ἄλλ' ἄρα γε τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο ἀναγινώσκει τὸ «Φλέρτ»;

— Εἶθε Ἀρσακειάς, τὸ ἠνόητα ἐκ τοῦ γραφικοῦ χαρακτήρος σας ἄστατε. Ἐκεῖνα θὰ τὰ δημοσιεύσω εἰς τὸ προσεχές. Τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο θὰ φουρκισθῇ ἅμα τὰ ἰδῇ εἰς τὰς στήλας μου, ἀλλὰ τί μὲ μέλλει... Ἄς πηρὶ ξυδί. Στὸ κάτω-κάτω μήπως εἶνε ψεύματα;

— Ἀγαπητότατε κύριε... πῶς νὰ σᾶς ὀνομάσω ἀφοῦ δὲν ἔχετε ὑπογραφήν οὔτε ψευδώνυμον εἰς τὴν ἐπι- στολήν σας; — ἀγαπητότατε λοιπὸν, ἀνέγνωσα ὅσα μοῦ γράφετε. Εἶνε τρομακτικῶς σκανδαλώδη καὶ δὲν τὰ δη- μοσιεύω. Ἄλλως τε αὐτὰ δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ Φλέρτ. Διότι τί ἐνδιαφέρει τοὺς ἀναγνώ- στας μου ἢ ὁ Ρ... εἶνε τὸσον κακοήθης;

— Μὲ κάμνετε νὰ γελῶ κ. Ἰωάννη Κ. . . Θέλετε νὰ ἐγγραφῆτε συνδρομητής, καὶ μὲ ἐρωτᾷτε πόσον εἶνε ἡ συνδρομή μου. Ἄλλὰ δὲν τὴν εἶδατε εἰς τὴν ἐπὶ σελίδα; Ἡ συνδρομή μου λοιπὸν φίλτατε εἶνε μηδαμινή, εὐθηγο- τάτη. Τρεῖς δραχμᾶς δι' ἕξ μῆνας. Στείλατέ μου λοιπὸν τὴν διεύθυνσίν σας καὶ τὸ ἀντίτιμον, καὶ θὰ λαμβάνετε τὸ φύλλον μου τακτικά.

— Ἐπὶ τοῦ πισστηρίου ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σου **Φίλε Ἀναγνώστα**. Τὸ διὰ τὴν Βρ. Π. εἰς τὸ προσεχές.

Χαίρετε...

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ

* Δέν ἔπρεπε νά θυμώσετε, ὠραία μου Πίτσα Ρ. . . , διότι εἰς τὸ προχθесινόν μου φύλλον σᾶς ἔκαμα μερικὰς συστάσεις.

— Ἐγὼ κάθε ἄλλο ἐπερίμενα παρὰ νά θυμώσετε.

— Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐθυμώσατε σᾶς κάμνω μίαν ἄλλην ἀποκάλυψιν διὰ νά σᾶς θυμώσω ἀκόμη.

— Σᾶς γνωστοποιῶ λοιπόν, ὅτι ὁ ἀντικρυνὸς καφετζῆς, ἔχει εἰς χεῖρας του μίαν ἐπιστολήν τοῦ ἐραστοῦ σας.

— Τὴν ὁποίαν, τίς οἶδε, πῶς ὁ ἀχρεῖτος αὐτὸς κατέσχε.

— Εἶμιζι περίεργος τὴν νά ἰδῶ πῶς θά τὴν πάρετε.

* * * Εἶχατε πολὺ ἐνδιαιφέρον δεσποινίς Μαρία Κ. λ. (ὁδὸς Σόλωνος,) διὰ τὸν φοιτητὴν τῆς Νομικῆς κ. Δημήτριον Στ. . .

— Τοῦτο τὸ ἐγνώριζα πρὸ πολλοῦ.

— Ἄλλὰ καὶ αὐτὸς φιλιτάτη εἶχε πολὺ ἐνδιαιφέρον δι' ὑμᾶς.

— Καὶ τί περίεργον! . . . Αὐτὰ τὰ δύο ἐνδιαιφέροντα, ἐνῶ εἶνε γένους οὐδετέρου, συνενωθέντα σᾶς ἔκαμαν μίαν ἐνδιαιφέρουσαν. . . κατάστασιν.

— Δέν μ' ἐννοεῖτε; . . .

* * * Προσέξατε ὠραία μου κυρία, ποῦ κατοικεῖτε εἰς τὸ Κολωνάκι, ἐπὶ μιᾶς ὁδοῦ ποῦ ἔχει σχέσεις μετὰ τὴν ὁδὸν Κηφισίας.

— Προσέξατε διότι ὁ ἐφ' ἀμάξης διερχόμενος κάτωθι τῶν παραθύρων σας νέος, ἤρχισε νά παρατηρήται ἀπὸ τοὺς γείτονας.

— Τὸ δὲ ὄνομά σας ψιθυρίζεται ἀπὸ ἀρκετὰ στόματα.

— Αὐτὰ σᾶς τὰ γράφω διότι σᾶς ἀγαπῶ καὶ διότι κηδομαι τῆς ὑπολήψεός σας.

— Ἰδίως ποτὲ μὴ σταματᾶτε τὸ ἀμάξι σας εἰς τὸ στενὸ ἐκεῖνο. . . (ξεύρετε).

* * * Εἰς Σᾶς δὲ κυρία ποῦ ἔχετε ἀναλάβῃ ἐργολαβικῶς τὸ κῦρτε εἰς τοῦ Γιαννάκη, κάμνω μίαν ἀποκάλυψιν.

— Σᾶς ἀναγγέλλω ὅτι αὐτὸς ὁ νέος ποῦ σᾶς παρακολουθεῖ δέν θέλει τὸ καλὸ σας.

— Ζηλεύει πάρα πολὺ.

* * * Πολὺ ἀστεία πράγματα ἔμαθα δι' ὑμᾶς ἀπὸ ἑνα φίλον μου, δεσποινίς Κ. Χ. εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμού.

— Ἐμαθα δηλαδὴ ὅτι κάθε μέρα δεινὸς καυγᾶς συγκροτεῖται μεταξὺ ὑμῶν καὶ τοῦ κ. Γ. Β.

— Ποία ἄρα γε εἶνε ἡ αἰτία;

— Αἱ κακαὶ γλῶσσαι ψιθυρίζουν πολλὰ μετὰ πολλὰ. . .

— Νά τὰ πιστεύσω; . . ἔ; . . τί λέτε;

* * * Ἐλκεῖά μου μαυρομάτα Ἐλένη Μ. . . ,

Ἄρσακειάς, ἔμαθα ὅτι τὰ χαλάσατε μετὰ τὸν φίλον σας.

— Τὸν κ. Ἰωάννην Λ. . . φοιτητὴν τῶν Μαθηματικῶν.

— Νά σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια, ἐγὼ δέν σᾶς ἀδικῶ.

— Διότι, ξεύρετε, αὐτοὶ οἱ μαθηματικοὶ εἶνε πολὺ ἀπαιτητικοὶ ἄνθρωποι.

— Τοὺς γνωρίζω ἐγὼ καλά.

— Ἐχουν ἰδίως μανίαν ὡς ἐκ τῆς ἐπιτηδῆς των νά λύου ν πρὸ βλήμματα. . .

— Φαίνεται δὲ αὐτὸς ὁ ἀδιάκριτος θά ἐζήτησε νά σᾶς λύσῃ τὸ βραχὺ πρόβλημα. (Ἀριθμητικὴ Χατζιδάκη Σελ. 42).

— Σεῖς δὲ, θά τὸ ἐθεωρήσατε ὡς προσβολὴν κατὰ τῆς πολυμαθείας σας καὶ ἔτσι ἐθυμώσατε.

* * * Σοῦ ἔχει κάψει τὴν καρδίαν κυριολεκτικῶς, δεσποινίς Ἄννα Ν. . . , αὐτὸς ὁ μαθητὴς τοῦ Βαρβακείου Γυμνασίου. . .

— Τὸν ξεύρω. Φορεῖ μάλιστα καὶ στολήν.

— Ἄν τὸν πετύχω καμμιά μέρα στὸ δρόμο, σοῦ ὑπόσχομαι νά τοῦ τὰ ψάλλω στὰ γερά.

* * * Σᾶς ἐνόμιζα μοδιτρούλαν, δεσποινίς Κατίνα. . . καὶ τώρα εὐρίσκω ὅτι εἶσθε καπελλοῦ.

— Κεὶ ξεύρετε πῶς τὸ ἀνεκάλυψα φιλιτάτη; Γελάσατε. . .

— Εἶδα νά περιμένῃ κάτω ἀπὸ τὸ γνωστὸν ἐργοστάσιον γυναικείων πέλων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού ὁ. . . ἐκεῖνος ποῦ ξεύρετε.

— Ἀνέμεινα ὀλίγον καὶ σᾶς εἶδα προβάλλουσαν ἐκ τοῦ πρᾶθῦρου. . .

— Καὶ τότε ἠννόησα τὴν ἀπάτην μου.

— Ἄλλὰ τί ἄσχημα ποῦ τοῦ ἐρρίψατε τὸ γράμμα σας.

— Ὅλος ὁ κόσμος σᾶς εἶδε. Κεῖμα. Ἐγὼ σᾶς ἐπερίμενα ἀκόμη περισσότερον ἐπιτηδεῖαν.

* * * Εἶσθε πάρα πολὺ προκλητικὴ μετὰ αὐτὸ τὸ κοντὸ φουστῆνάκι φίλη Νίτσα, μαθήτρια τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς.

— Θά μοῦ πῆτε ὅτι εἶσθε ἀκόμη πολὺ μικρά. . . Τοῦτο τὸ βλέπω. Ἄλλὰ δέν βλέπω καὶ κανένα λόγον νά φορεῖτε τόσῳ κοντὸ φόρεμα.

— Τοῦναντίον, ἀπὸ τὸ κοντὸ σας φόρεμα ἕνα πρᾶγμα βλέπω. Τὸ ὅτι εἶσθε πολὺ καλλίσφυρος.

* * * Τὰ ἔχετε ψῆσει, καὶ δὴ χονδρικῶς κυρία Ἰωάννα. . . μετὰ τὸν κ. Γεώργιον. . . ὑπάλληλον τοῦ Ὑπουργείου.

— Ὁ δὲ ἐνδοξος σύζυγος οὔτε εἶδῃσιν. Τί λαμπρά.

— Καὶ σεῖς εὐπλοεῖτε εἰς τοὺς ἔρωτάς σας. Καὶ τὸ ἀστεῖον εἶνε ὅτι εὐπλοεῖτε γιὰ καλὰ εἰς τὸν Κεράτιον κόλπον.

— Τί νόστιμα πράγματα.

* * * Αὐ γένοιτ' ἄν λοιπόν τὴν προσεχῆ Πέμπτην μετὰ χίλια φιλιὰ

ΤΟΦΛΕΡΤ